

13.1.2003

1035/4/01

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Ilkka Rautio

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Juha Haapamäki

POLIISIN MENETTELY ELÄINSUOJELUASIASSA

1

KIRJOITUKSET JA SAATU SELVITYS

A arvostelee kantelukirjoituksessaan Helsingin kihlakunnan poliisilaitoksen menettelyä eläinsuojelua koskevassa asiassa.

A katsoo, että poliisi otti 5.2.2001 lainvastaisesti hänen luotaan huostaansa kahdeksan koiraa; hänen mielestään ei ollut tarvetta näin jyrkkiin toimiin. A:n mukaan poliisi uhmaa Helsingin hallinto-oikeuden päätöstä, jolla koirat määrättiin palautettavaksi eikä edes ilmoita, minne koirat on sijoitettu. Lisäksi A arvostelee sitä, että osa koirista on lehtitietojen mukaan jo myyty.

A toimitti tänne 4.5. ja 25.5.2001 päivätyt vastineensa niiden johdosta. Hän katsoi, että poliisi edelleen viivyttää hallinto-oikeuden päätöksen toimeenpanemisessa.

2

RATKAISU

2.1

Tapahtumatietoja

Kaksi Helsingin kihlakunnan poliisilaitoksen partiota piti 5.2.2001 aamupäivällä eläinsuojelutarkastuksen tilalla. Ylikonstaapeli B:n allekirjoittamassa tarkastuspöytäkirjassa todetaan havaintoina, että "*viisi koiraa kytkettyinä ulos -23 asteen pakkasessa liian lyhyissä naruissa ja ilman asianmukaisia suoja*". Ylikonstaapeli B keskusteli tilanteesta eläinsuojelueläinlääkäri C:n kanssa puhelimitse. C antoi ohjeeksi ottaa koirat (tai ainakin osan niistä) kiireellisesti huostaan. B ryhtyi selvittämään, miten koirat saataisiin kuljetettua pois tilalta. Poliisipartio meni sitten iltapäivällä tilalle yhdessä eläintensuojeluyhdistyksen eläinsuojeluvalvojan ja eläintenhoitajan kanssa. Viisi koiraa otettiin huostaan, minkä lisäksi selvityksen mukaan A ilmoitti luopuvansa kolmesta muustakin koirasta, jotka otettiin mukaan.

Kohtaan "tarkastuksen tekijän suorittamat kiireelliset toimenpiteet (ESL 44 §)" pöytäkirjaan on merkitty: "*huostaanotto eläinsuojelullisista syistä (mm. paleltumisen estämiseksi). Toistuvien rikkeiden ja annettujen kieltojen ja määräysten laiminlyömisten vuoksi ei ole tarkoituksenmukaista palauttaa eläimiä omistajalleen.*" Lisäksi todetaan, että päätöstä oli noudatettava mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

A valitti päätöksestä ja Helsingin hallinto-oikeus kielsi päätöksellään 22.3.2001 poliisin päätöksen täytäntöönpanon ja määräsi koirat palautettavaksi A:lle. Perusteluna todettiin, että poliisin " *päätöksen tekoaikaan vallinnut poikkeuksellisen kova pakkanen ei enää edellytä koirien hoitoa muual- la, minkä johdosta päätöksen täytäntöönpanolle ei näissä oloissa ole enää perusteita*". Helsingin poliisilaitos sai tiedon päätöksestä 27.3.2001 ja Itäkeskuksen poliisipiirin tieto toimitettiin seuraavana päivänä.

Kuusi koirista myytiin saadun selvityksen mukaan 1.3.,8.3.,14.3., 25.3, 27.3. ja 2.4.2001. A:lle palautettiin kaksi koira 12.4.2001.

Helsingin hallinto-oikeus antoi pääasiallisen päätöksensä A:n valituksesta 13.9.2001. Hallinto-oikeus hylkäsi A:n valituksen siitä, että koirille oli 5.2.2001 järjestetty hoito kiireellisenä toimenpiteenä. Lisäksi se totesi, että olosuhteiden muututtua edellytyksiä pitää koiria edelleen muualla hoidossa ei enää 5.2.2001 tehdyn päätöksen nojalla ole, joten koirat on palautettava.

Kaupunginvouti D palautti 12.10.2001 A:n sinne ilmeisestikin täytäntöönpanoa varten toimittamat hallinto-oikeuden em. päätökset todeten, että poliisin ilmoituksen mukaan sillä ei ole koiria hallussa. Kaksi koira on palautettu ja loput myyty eläinsuojelulain perusteella sivullisille. D:n mukaan " *omistusoikeus koiriin on siten siirtynyt sivullisille, joilla ei ole näytetty luovutuksen tapahtuessa olleen syytä epäillä saannon laillisuutta. Kun näitä uusia omistajia ei ole velvoitettu luovuttamaan koiria, ei täytäntöönpanoon heitä vastaan tällä päätöksellä voida ryhtyä.*"

Tapahtumista 5.2.2001 kirjattiin myös rikosilmoitus (6070/JIT/R/105442/01) mm. eläinsuojelurikoksesta, jossa epäiltynä oli A. Virallinen syyttäjä nosti asiassa A:ta vastaan syytteen mm. 4. - 5.2.2002 tehdystä eläinsuojelurikoksesta, joka koski poliisin huostaanottamien viiden koiran ulkonapitoa kylmällä säällä ulkona liian lyhyisiin naruihin kytkettyinä sekä vailla riittävää suojaa ja juomavettä. Helsingin kärjäoikeus hylkäsi syytteen tältä osin näyttämättömänä, mutta tuomitsi A:n muista rikoksista (mm. vuonna 1999 tehdystä eläinsuojelurikoksesta, lievistä eläinsuojelurikoksesta ja eläinsuojelurikkomuksesta). A on valittanut tuomiosta ja asia on puhelimitse saadun tiedon mukaan edelleen vireillä. Kun muut asianosaiset eivät ole valittaneet tuomiosta, on ratkaisu syytteen hylkäämisestä 4.-5.2.2001 tehdystä eläinsuojelurikoksesta siis lainvoimainen.

Totean vielä, että A:n asianajaja pyysi 15.5.2002 poliisilaitokselta jäljennöksiä koirien kauppakirjoista sekä koirien ostajien henkilö- ja osoitetiedot. Poliisilaitos kieltäytyi 21.5.2002 tehdyllä päätöksellä antamasta tietoja. Helsingin hallinto-oikeudesta saadun tiedon mukaan A on valittanut päätöksestä hallinto-oikeuteen, jossa asia on vireillä.

2.2

Oikeudellinen arviointi

2.2.1

Poliisin päätös 5.2.2001

Eläinsuojelulain (ESL) 44 §:n mukaan jos eläinsuojelulliset syyt vaativat, lääninhallitus, kunnaneläinlääkäri, kunnan terveydensuojeluvantaa hoitava viranhaltija, tarkastuseläinlääkäri, raja-eläinlääkäri tai poliisi voi lain 42 §:n säännöksistä poiketen ryhtyä välittömiin toimenpiteisiin eläimen hyvinvoinnin turvaamiseksi. Tässä tarkoituksessa eläimelle voidaan hankkia hoitoa muualta tai hoitaja taikka rehua tai muita eläimen hyvinvoinnin kannalta ehdottoman välttämättömiä aineita taikka, jos se ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista, eläin voidaan lopettaa tai toimittaa teurastettavaksi taikka myydä huutokaupalla tai muuten käyvästä hinnasta.

ESL 52 §:n mukaan mm. ESL 44 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

Koirien hoitoon ottaminen

Helsingin hallinto-oikeus on 13.9.2001 antamassaan, lainvoiman saaneessa päätöksessä katsonut, että edellytykset po. kahdeksan koiran ottamiselle hoitoon kiireellisenä toimenpiteenä ovat 5.2.2001 olleet olemassa. Päätöksen mukaan poliisi on voinut määrätä, että päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava. Sääolosuhteiden muuttumisen ja ilman lauhtumisen vuoksi perustetta koirien hoitoon ottamiselle kiireellisenä toimenpiteenä ei kuitenkaan enää ole ollut olemassa.

Hallinto-oikeus totesi myös, että asiassa ei ollut kuulemisen osalta menetelty virheellisesti ja että päätös on perustunut riittäviin selvityksiin ja havaittavissa olleisiin olosuhteisiin.

Vaikka käräjäoikeus on edellä kerrotusti hylännyt syytteen eläinsuojelurikoksesta, katson käytettävissäni olevan selvityksen, erityisesti Helsingin hallinto-oikeuden päätöksessä 13.9.2001 esitetyn, perusteella, että ylikonstaapeli B ei ole ylittänyt harkintavaltaansa tai käyttänyt sitä väärin, kun hän päätti 5.2.2001 ottaa koirat kiireellisenä toimenpiteenä hoitoon.

Päätöksen selkeys

Hallintomenettelylain 23 §:n mukaan päätöksestä on käytävä selvästi ilmi, mihin asianosainen on oikeutettu tai velvoitettu taikka miten asia muuten on ratkaistu.

Saman lain 24 §:n mukaan päätös on perusteltava ilmoittamalla sen perusteena olevat pääasialliset tosiseikat sekä säännökset ja määräykset. Perustelu voidaan jättää esittämättä:

- 1) jos päätöksellä hyväksytään vaatimus, joka ei koske toista asianosaista, tai jos perusteleminen on muusta syystä ilmeisen tarpeetonta;
- 2) jos asia koskee palvelussuhteeseen tai vapaaehtoiseen koulutukseen ottamista taikka sellaisen edun myöntämistä, joka perustuu hakijan ominaisuuksien arvioimiseen; tai
- 3) jos perustelua ei voida laatia viivyttämättä huomattavasti päätöksen antamista.

Poliisin päätöksessä - jota käytettävissä olevan selvityksen mukaan on mielestäni pidettävä ylikonstaapeli B:n päätöksenä - on ongelmallista se, että käytettävissäni olevan selvityksen mukaan sitä ei ole tarkoitettu vain (väliaikaiseksi) päätökseksi hoidon järjestämisestä vaan, että se poliisin mukaan sisältää myös ratkaisun siitä, että koiria ei tulla palauttamaan A:lle.

Käsitykseni mukaan hallinto-oikeus on käsitellyt päätöstä vain hoidonjärjestämisspäättöksenä sekä 23.3. että 13.9.2001. Muutoin kuin hoidon järjestämisen osalta se on viimeksi mainitussa päätöksessään todennut, että (poliisin) "*päätöksestä ei ilmene hallintomenettelylain edellyttämällä tavalla selkeästi, että muita eläinsuojelulain 44 §:n mukaisia kiireellisiä toimenpiteitä kuin hoidon järjestäminen olisi päätetty järjestää. Valituksenalaisessa päätöksessä on viitattu toistuvasti rikkeisiin ja annettujen kieltojen ja määräysten laiminlyönteihin, mutta mainittuja rikkeitä ja laiminlyöntejä ei ole yksilöity eikä eritelty. Koirien palauttamista ei ole pidetty tarkoituksenmukaisena. Päätös ei tältä osin ole riittävän selkeä.*"

Joka tapauksessa poliisi on toiminut 5.2.2001 tehdyn päätöksen (oman tulkintansa) mukaisesti ja koiria on tällä perusteella myyty. Selvityksen mukaan poliisi on kysynyt myyntimahdollisuudesta ja siitä, tarvitaanko siitä erillinen päätös, läänineläinlääkäri E:ltä, joka oli katsonut 5.2.2001 tehdyn päätöksen riittäväksi.

Poliisi on sinänsä ollut toimivaltainen eläinsuojelulain 44 §:n nojalla tekemään päätöksen, että tarkastuksen kohteena olleet eläimet lopetetaan tai toimitetaan teurastettavaksi taikka myydään huutokaupalla tai muutoin käyvästä hinnasta. Mainittu säännös jättää soveltajalleen varsin paljon harkintavaltaa tässä suhteessa. Kun erityisesti otetaan huomioon se, mitä asiassa on selvitetty eläinsuojeluviranomaisten aiemmilla tarkastuksillaan A:n luona havainneen, katson, ettei ylikonstaapeli B ole ylittänyt harkintavaltaansa tai käyttänyt sitä väärin, kun hän on päätöksessään katsonut, ettei ole tarkoituksenmukaista palauttaa eläimiä A:lle. Toisaalta katson, että tilanne ei ole ollut selvä ja toisenkin suuntainen ratkaisu olisi ollut hyvin perusteltavissa. Totean vielä, että läänineläinlääkäri E ja eläinsuojelulääkäri C ovat katsoneet poliisin tehneen 5.2.2001 oikean ratkaisun.

Voin kuitenkin yhtyä siihen hallinto-oikeuden (ja sisäasiainministeriön poliisiosaston) arvioon, että päätös ei tältä osin ole riittävän selkeä. Viittaa edellä siteerattuun osaan hallinto-oikeuden päätöksen perusteluja. Siinä esille otetun lisäksi totean, että poliisin päätöksessä puhutaan koirien "huostaanotosta", jota termiä eläinsuojelulaki ei tunne. Sillä tarkoitettaneen nimenomaan eläinten lopullista poisottamista omistajaltaan erotuksena esim. pelkän ulkopuolisen hoidon hankkimisesta. Päätöksessä kuitenkin todetaan vain, ettei koiria palauteta omistajalle, josta huostaanoton "lopullisuus" on sitten pääteltävä. Päätöksessä ei myöskään mainita, mitä eläimille oli tarkoitus tehdä; laissahan on tarjolla useita eri vaihtoehtoja. Viittaa myös siihen, että ylikomisario F kertoo joutuneensa jälkeensä selvittelemään, mitä päätös tarkoittaa ja onko myynnistä tehtävä erillinen päätös.

Käsitykseni mukaan päätöksessä olisi siis tullut selvemmin ja yksityiskohtaisemmin todeta toimenpiteet (ulkopuolinen hoito ja myynti) sekä niiden perustelut, esimerkiksi yksilöiden aiemmat "toistuvat rikkeet ja annettujen ohjeiden ja määräysten laiminlyönnit". Toisaalta jos myynnistä ei ollut tehty päätöstä vielä 5.2.2001, niin minun mielestäni olisi ollut perusteltua tehdä siitä vielä erillinen päätös.

Ylikonstaapeli B:n menettelyn moitittavuutta arvioidessani totean, että hän on yrittänyt saada tarkastukseen paikalle eläinlääkärinä tässä onnistumatta ja näin joutunut ottamaan vastuun tilanteen hoitamisesta, vaikka on selvää, että poliisin ammattitaito eläinsuojelukysymyksissä ei voi olla samaa luokkaa kuin eläinlääkäreillä. B on myös useaan otteeseen puhelimitse konsultoinut sekä eläinsuojelulääkäri C:n että läänineläinlääkäri E:n kanssa tilanteesta. C on myös selvityksen mukaan ollut mukana laatimassa po. päätöksen sisältävää tarkastuspöytäkirjaa. Päätös on kuitenkin B:n, vaikkakaan hänellä ei nähdäkseni ole ollut aihetta epäillä eläinlääkärien hänelle esittämää.

Pidänkin riittävänä, että saatan ylikonstaapeli B:n tietoon käsitykseni siitä, että tässä tapauksessa hänen tekemänsä päätös ei ole ollut riittävän selkeä edellä todetuilta osin.

Päätöksen täytäntöönpano muutoksenhausta huolimatta (koirien myynti)

Kuten edellä on todettu, poliisi on katsonut päätökseen sisältyvän myös sen, että koirat voidaan myydä ESL 44 §:n mukaisesti. En pidä tätä tulkintaa suorastaan lainvastaisena, vaikkakin katson, että päätöksen selkeys olisi edellyttännyt, että tästä olisi nimenomaan mainittu. Totean, että poliisi on tässä tulkinnassaan nojannut läänineläinlääkäri E:n kannanottoon, enkä tähänkään nähden katso olevan aihetta arvostella poliisin toimintaa tältä osin enemmälti.

Poliisin hoitaessa asiaa tulkintansa mukaan on vapaaehtoinen kauppa mielestäni tässä tapauksessa ollut mainitun lainkohdan tarjoamista vaihtoehtoista sinänsä perustelluin.

Laissa on myös säädetty mahdolliseksi se, että ESL 44 §:n mukaisessa päätöksessä määrätään, että sitä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, kuten nyt on tehty. Tässä on mielestäni yli-

konstaapeli B:n päätöksen ongelmallisin kohta.

Mainitunlainen määräys on helppo nähdä perustelluksi esimerkiksi tilanteessa, jossa tarkastuksella tavataan eläimiä, joiden tila kiistatta on niin heikko, että niiden hengissä pitäminen olisi ilmeistä julmuutta niitä kohtaan ja eläimet päätetään lopettaa. Nyt käsillä olevassa tapauksessa koirien tila ei selvityksen mukaan ole sinänsä vielä erityisen heikko, vaikkakin joillekin välittömille toimenpiteille (eli ulkopuoliselle hoidolle) oli sinänsä nähtävissä perusteluja.

Päätös ottaa eläimet lopullisesti pois omistajaltaan on merkittävä ja (paitsi eläinten edusta) tulisi pitää huolta myös omistajan oikeusturvasta. Tällainen ratkaisu eroaa lopullisena luonteeltaan muista ESL 44 §:n tarkoittamista kiireellisistä toimenpiteistä (hoito, ravinto, lääkitys). Mikäli päätöstä määrätään noudatettavaksi muutoksenhausta huolimatta, voidaan tosiasiallisesti mitätöidä omistajan muutoksenhakuoikeus, jos päätös pannaan täytäntöön ennen kuin hallinto-oikeus ehtii ottaa asiaan kantaa. Ko. lainkohdan esitöissä todetaan, että sitä sovellettaisiin tapauksissa, joissa eläinsuojelulliset epäkohdat olisivat sellaisia, ettei niiden korjaamisen viivästymistä ja epäkohtien jatkumista mahdollisen muutoksenhakuprosessin aikana voitaisi pitää eläinsuojelullisesti hyväksyttävänä (hallituksen esitys 36/1995 s. 35).

Käsitykseni mukaan puheena olevan kaltaista määräystä tulisivatkin käyttää erityisen harkiten ja vain vankan näytön pohjalta. Esimerkiksi tässä tapauksessa käräjäoikeus on hylännyt syytteen eläinsuojelurikoksesta näyttämättömänä, mitä voidaan mielestäni pitää varsin erilaisena arviona tilanteen (5.2.2001) vakavuudesta eläinsuojelun kannalta kuin mihin poliisi ja eläinlääkärit ovat päätyneet. Joka tapauksessa tällainen määräys tulisi käsitykseni mukaan asian merkittävyys huomioon ottaen erikseen perustella.

A:lta pois otetuista koirista kuusi ehdittiin myydä. Tässä tapauksessa ei mielestäni kuitenkaan ole ollut ainakaan pakottavaa tarvetta täytäntöönpanna poliisin päätöstä muutoksenhausta huolimatta siltä osin kuin oli kysymys koirien myymisestä. Käsitykseni mukaan muutoksenhakumahdollisuuden turvaaminen ja asian merkittävyys olisivat puoltaneet koirien myynnistä pidättäytymistä, kunnes hallinto-oikeus olisi ottanut asiaan kantaa. Koirien tosiasiallinen myyntiaikataulukin viittaa siihen, että asiassa olisi hyvinkin voitu odottaa hallinto-oikeuden ratkaisua täytäntöönpanokiellosta. Poliisitoiminnan ensisijainen lähtökohta oli koirien suojaaminen pakkasen aiheuttamalta kärsimykseltä ja tämä tavoite saavutettiin jo sijoittamalla koirat eläinsuojeluyhdistyksen huostaan.

Katson siis, että täytäntöönpanosta pidättäytyminen olisi edellä todetuista syistä ollut tässä tapauksessa selvästi perustellumpaa. Ylikonstaapeli B:n ei mielestäni voida kuitenkaan katsoa tältäkin osin ylittäneen harkintavaltaansa tai käyttäneen sitä väärin sillä tavoin, että asia antaisi aihetta muuhun kuin, että kiinnitän hänen huomiotaan edellä lausumaani arvosteluun.

Saadun selvityksen mukaan eläinsuojeluyhdistys on myynyt yhden koirista 2.4.2001 eli sen jälkeen kun poliisilaitos sai tiedon hallinto-oikeuden 22.3.2001 tekemästä täytäntöönpanonkieltopäätöksestä. Vanhempi konstaapeli G kertoo selvityksessään soittaneensa heti eläinsuojeluyhdistykseen, kun tieto hallinto-oikeuden päätöksestä tuli Itäkeskuksen poliisipiiriin 28.3.2001. G kertoo painotaneensa, että koiria ei enää saa myydä ja hänelle oli ilmoitettu, että enää kaksi koira oli yhdistyksellä. En katso, että tältä osin olisi tullut esiin poliisin menetelleen asiassa moitittavasti.

Siltä osin kuin A on arvostellut poliisia siitä, ettei koirien sijaintiakaan ilmoiteta, niin totean, että Helsingin kihlakunnan poliisilaitos on 21.5.2002 tehnyt asiassa kielteisen päätöksen, josta A on valittanut hallinto-oikeuteen. Oikeusasiamies ei voi määrätä, miten tuomioistuimen on ratkaistava sen käsiteltävänä oleva asia tai muutoinkaan vaikuttaa tuomioistuimessa vireillä olevaan asiaan. Tämän vuoksi en puutu tähän poliisin menettelyyn tämän kanteluasian yhteydessä.

Väitetty hallinto-oikeuden päätöksen "uhmaaminen"

Tältä osin kysymys siitä, että A katsoo poliisin jättäneen noudattamatta hallinto-oikeuden koirien palauttamista koskevan määräyksen.

Kuten edellä on todettu, kuusi koirista on myyty. Poliisi on ottanut ostajiin yhteyttä, mutta he ovat selvityksen mukaan kieltäytyneet luovuttamasta koiria vedoten omistusoikeuteensa. Käytettävissäni olevan selvityksen perusteella voin tältä osin yhtyä kihlakunnanvouti D:n päätöksessä esitettyyn siitä, että ei ollut perustetta, jolla nuo koirat olisi voitu ottaa pois uusilta omistajiltaan ja palauttaa A:lle.

Onko sitten kahden muun koiran palauttamisessa menetelty moitittavasti? Poliisilaitos on saanut tiedon hallinto-oikeuden päätöksestä 27.3.2001 ja koirat on palautettu 12.4.2001. Sisäasiainministeriön poliisiosasto on katsonut, että poliisilaitoksen olisi tullut huolehtia astetta ripeämmin hallinto-oikeuden päätöksen toteuttamisesta, mutta että kysymys ei ollut tahallisesta viivyttelystä. Voin yhtyä tähän arvioon. Sinänsä ymmärrän, että tällaisessa epätavallisessa tilanteessa haluttiin varmistua oikeasta menettelytavasta enkä pidä virheellisenä sitä, että poliisi kysyi neuvoja eri tahoilta - eri asia on, miten esimerkiksi korkeimmasta hallinto-oikeudesta voidaan kommentoida sinne mahdollisesti tulevaa valitusasiaa. Joka tapauksessa olisi tullut tapahtunutta nopeammin selvittää se, oliko mm. tuolloin vireillä olleella esitutkinnalla ja hallinto-oikeuden päätöksestä mahdollisesta tehtävällä valituksella vaikutuksia tilanteen arviointiin. Viivästys on mielestäni kuitenkin ollut vähäinen ja tyydyn kiinnittämään ylikomisario F:n huomiota tapahtuneeseen.

2.2.2

Tapauksen esiin nostamia yleisempiä kysymyksiä

Tapahtumat antavat aihetta joihinkin yleisempiin kommentteihin.

Ensinnäkin poliisin rooli eläinsuojeluasioissa tulisi käsitykseni mukaan olla lähinnä avustava, vaikka esimerkiksi ESL 44 §:n perusteella poliisilla on sinänsä toimivalta tehdä hyvinkin merkittäviä päätöksiä. Käsitykseni mukaan eläinlääkäreillä on ko. alan erityisammattilaisina huomattavasti paremmat valmiudet arvioida tilannetta ja tarvittavia toimenpiteitä. Mikäli eläinlääkäriä ei ole saatavilla heti paikalle, lienee yleensä mahdollista ainakin keskustella tilanteesta esim. puhelimitse.

Jos poliisi kuitenkin joutuu kiireellisesti itse päättämään toimenpiteistä, tulisi sen minun mielestäni rajata päätökset vain välttämättömiin ja välittömästi vaadittaviin toimenpiteisiin eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi. Esimerkiksi kantelun tarkoittamassa tapauksessa poliisi olisi käsitykseni mukaan voinut tehdä päätöksen välittömästä ulkopuolisesta hoidosta ja jättää eläinlääkäriä ratkaistavaksi kysymyksen siitä, voidaanko eläimiä lainkaan palauttaa omistajalleen kuten myös sen, mitä niille siinä tapauksessa on tehtävä (lopettaminen/myynti). Tässä kohtaa en voi yhtyä läänineläinlääkäri E:n esittämään siitä, että "sekaannusten välttämiseksi tarkastuksen suorittanut viranomaisen jatkaa asian käsittelyn loppuun", mitä kantaa E kertoo antamassaan koulutuksessa ja ohjauksessa korostaneensa. "Sekaannukset" eivät nähdäkseni ole väistämättömiä ja pikemminkin vaikuttaa siltä, että esimerkiksi tässä tapauksessa sekaannusta on aiheuttanut osaksi juuri se, että (eläinlääkärejä väistämättä asiantuntemattomammat) poliisiviranomaiset ovat joutuneet hoitamaan koko asian. Myös vastuukysymykset voivat helposti hämärtyä, jos varsinainen päätöksentekijä joutuu tosiasiallisesti pitkälti turvautumaan asiantuntijaviranomaiseen päätöstä tehdessään.

Joka tapauksessa voin yhtyä sisäasiainministeriön poliisiosaston esittämään siitä, että Helsingin kihlakunnan poliisilaitoksella tulisi kiinnittää koulutuksessa huomiota viranomaisten työnjakoon eläinsuojeluasioissa. Itse asiassa lienee niin, että kysymys ei ole vain Helsingistä vaan mainittu

työnjako ja ylipäättään poliisin tehtävät eläinsuojeluasioissa tulisi ottaa yleisemminkin esille koulutuksessa.

2.3

Toimenpiteet

Saatan ylikonstaapeli B:n tietoon kohdassa 2.2.1 esittämäni käsityksen siitä, että hänen 5.2.2001 tekemänsä päätös ei kaikilta osin ole ollut riittävän selkeä ja että olisi ollut perustellumpaa, että tuota päätöstä ei olisi kaikilta osin määrätty pantavaksi täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Lisäksi saatan ylikomisario F:n tietoon käsitykseni siitä, että koirien palauttamisen olisi tullut sujua tapahtunutta nopeammin. Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni tiedoksi B:lle ja F:lle. Lisäksi kiinnitän heidän ja Helsingin kihlakunnan poliisilaitoksen samoin kuin sisäasiainministeriön poliisiosaston huomiota kohdassa 2.2.2 esittämiini näkökohtiin. Tästä syystä lähetän jäljennöksen päätöksestäni myös poliisilaitokselle ja poliisiosastolle.

Lähetän jäljennöksen päätöksestäni tiedoksi myös läänineläinlääkäri E:lle ja eläinsuojelulääkäri C:lle, koska he ovat tosiasiallisesti vaikuttaneet tehtyihin ratkaisuihin, vaikkakaan he eivät ole muodollisesti mukana niissä.

Vielä lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni tiedoksi maa- ja metsätalousministeriölle, jotta esille tulleet ongelmakohdat voidaan ottaa huomioon ministeriön johtaessa, ohjatessa ja valvoessa eläinsuojelulain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

Muutoin asiassa ei ole tullut esiin sellaista menettelyä, joka antaisi minulle aihetta toimenpiteisiin. Kantelun liitteet palautetaan oheisena.